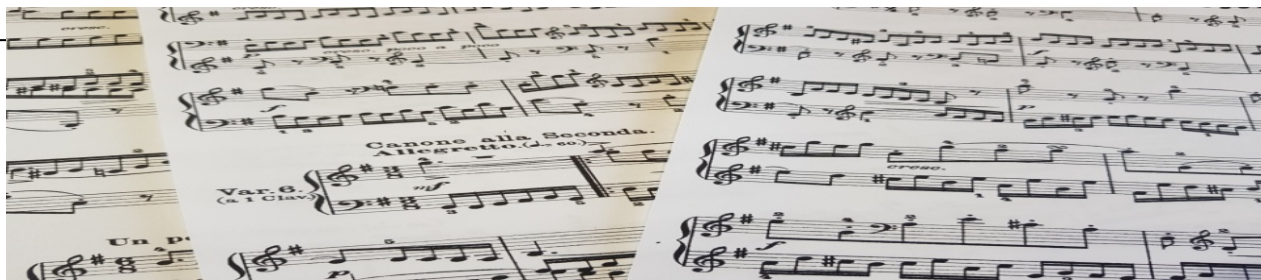

Associació Amics de les Matinals Musicals de Rusquelles

Diumenge, 3 de desembre de 2023, a les 12h, a l'Espai Montseny de Viladrau.

PEP PEREZ - MARC CUSÒ PIANO A QUATRE MANS

La matinal d'avui, l'última d'enguany, presenta la gran peculiaritat d'oferir-nos un recital de piano a quatre mans, el segon d'aquesta mena que gaudim a les Matinals Musicals de Rusquelles. Els pianistes, Pep Perez i Marc Cusò, tots dos amb un gran bagatge i reconeixement, tant en la vessant acadèmica com en la interpretativa, ens proposen un selecte programa de l'obra pianística de diferents compositors que segur que serà del nostre grat.

PROGRAMA

Rondó en La Major op. 107

Franz Schubert

Franz Peter Schubert (Viena 1797-1828), va ser un compositor del principi del romanticisme, però al mateix temps, continuador de la sonata clàssica segons el model de L.V. Beethoven. Malgrat que morí jove, deixà un extens llegat que inclou més de sis-cents obres, vocals (principalment *lieder*), set simfonies completes, música sacra, incidental i gran quantitat d'obres per a piano i música de cambra. Cal esmentar el Quintet La Truita, la Simfonia Inacabada, la Gran, les tres últimes Sonates per piano D.958, 959 i 960 i el cicle de cançons La Bella Molinera D.795 i el Viatge d'hivern D.911.

El rondó en La Major D.951 op. 107 que sentirem avui va ser escrit l'any 1828 a requeriment de l'editor del músic, Doménico Artaria, que, veient la precària salut de Schubert li demanà una petita obra per piano a quatre mans. La començà a compondre el juny d'aquell any i fou publicada un més després de la seva mort. Durant els dotze minuts de durada l'obra posa en evidència un estat anímic melancòlic que potser volia reflectir la proximitat de la seva mort.

Són recomanables la versió que en fan Martha Argerich i Daniel Barenboim.

Dances Hongareses

Johannes Brahms

N. 4 Poco sostenuto.

N. 11 Poco andante.

N. 7 Allegretto.

N. 1 Allegro molto.

Johannes Brahms (Hamburg 1833 - Viena 1897), compositor, pianista i director d'orquestra del romanticisme, considerat el més dogmàtic dels compositors d'aquest període. Va néixer al si d'una família luterana a Hamburg però gran part de la vida professional la passà a Viena. La seva obra té molta de W.A. Mozart, J. Haydn i especialment per L.V. Beethoven i R. Schumann. Els seus oponents, els progressistes

radicals de Weimar, estaven representats per F. Liszt i els integrants de la Nova Escola Alemanya i R. Wagner. Considerat massa acadèmic per uns, d'altres, com A. Schönberg i E. Elgar el van admirar. Les Danses hongareses (en alemany: Ungarische Tänze), WoO 1, són un conjunt de vint-i-una peces, escrites originalment per a piano a quatre mans. L'interès del músic per la música zíngara va ser molt precoç. Des de l'edat de dinou anys va acompanyar el violinista hongarès Eduard Reményi a través d'Alemanya, qui el va iniciar en la música del seu país i li va presentar Joseph Joachim, qui seria un dels amics més íntims al llarg de la seva vida. Les sis primeres danses van ser proposades l'any 1867 a un editor, que les va refusar. Finalment, el 1869 van aparèixer les deu primeres en la seva versió per a piano a quatre mans. Les últimes van ser editades el 1880.

Sonata per a piano a quatre mans

Francis Poulenc

Prelude - Rustique - Final

Francis Jean Marcel Poulenc (París, 1899 - 1963), compositor francès que nasqué al sí d'una família benestant. El seu pare, farmacèutic, li deixà com herència laboratoris de farmàcia. La mare, pianista aficionada, li ensenyà piano. Fou membre del grup Les Six. Va compondre música en tots els grans gèneres: música de cambra, oratoris, òpera, ballet i música orquestral. El crític Claude Rostand en un article que va escriure el juliol de 1950 al Paris Presse, va descriure Poulenc "meitat monjo, meitat pocavergonya", etiqueta que s'afegeix al seu nom pel resta de la seva carrera. Poulenc diu: "La meua obra és la juxtaposició del pagà amb el sagrat". Al llarg de la seva carrera prengué com a models de composició W.A. Mozart i Camille Saint-Saëns.

La sonata per a piano a quatre mans va ser escrita el 1918. El crític Ernest Ansermet diu que l'obra està escrita en un estil melòdic i harmònic molt clar i concís, nu i cru, que evidencia un coneixement reflexiu d'Stravinski, però dotat d'una ànima molt francesa.

6 peces Op. 11

Sergei Rachmaninov

Barcarolle - Scherzo - Russian theme - Wlitz - Romance - Slava (Glory)

Serguéi Vasílievich Rajmáninov, en rus: Серге́й Васи́льевич Рахма́нинов (Semiónov 1873 - Beberly Hills 1943), compositor, pianista i director d'orquestra rus, dels últims grans compositors post romàntics europeus i considerat un dels pianistes més influents del segle XX. La seva família eren musics i ell començà a tocar el piano als quatre anys. Va graduar-se al Conservatori de Moscou el 1892 quan ja havia escrit varies obres per piano i orquestrals. En l'obra de Rachmaninov descobrim les influències primerenques de P.I. Chaikovski, N.Rimski-Kórsakov, Mili Balákirev i Modest Músorgski. Altres compositors russos van donar pas a un estil més personal, notable pel seu melodisme, expressivitat i varietat de colors orquestrals.

La mala crítica que rebé la seva Simfonia n.1 li provocà una gran depressió, motiu que l'impedí treballar fins el 1901, quan es va interpretar el Concert per piano n.2 molt ben acollit pel públic. Durant el setze anys següents dirigí el Teatre Bolshoi, és traslladà a Dresden i va fer la seva primera gira pels Estats Units. Després de la revolució russa, l'any 1918 ell i la seva família, deixaren definitivament Rússia, per establir-se a Nord Amèrica, a la ciutat de Nova York.

Allegro ma non troppo

GAUDIU DEL CONCERT, ENS RETROBEM L'ANY VINENT.

BONES FESTES. PAU, SALUT I FELICITAT !!

Col·laboren:

